

Sager afgøres i de Kredse ikke ved Forhandlinger, dem afgør man underhaanden ved smaa Stik og smaa Samtaler i de Institutioner, hvor man er Genganger. Og da det jo allerede i den almindelige Bevidsthed hos os Danske er saadan, at hvert andet Barn i Dannevang forstaar halvkvædet Vise, altsaa hvert andet *Barn*, kan man sige sig selv, at naar det gælder voksne Mennesker og akademisk dannede Mænd, tilmed med en skarp Forstand, skal der ikke meget til, for at man hos den ene forstaar den andens Ønsker, og er man rede til at gøre den, der ønsker det, en Villighed, ja, saa har man utallige Midler dertil. Det kender vi alle sammen. Jeg tror altsaa heller slet ikke, der har været ført Forhandlinger, saaledes som den højtærede Justitsminister ogsaa siger, og det har jeg heller aldrig paastaet. Den højtærede Minister siger derefter, at det har derimod undertiden knebet med at faa saa meget af Midlet fra Professor Fischer, som Apotekerne skulde bruge. Og i de Oplysninger, som den højtærede Minister har stillet til min Raadighed, findes der jo — det skal jeg indrømme — noget, som med lidt god Villie fra den højtærede Ministers Side kan udlægges saaledes. Men jeg maa tilstaa, efter den korte Stund, jeg har haft til at sætte mig ind i det, at jeg for mit Vedkommende ikke lægger megen Vægt just paa det, som den højtærede Minister synes at lægge særdeles megen Vægt paa.

Der er først en Skrivelse til Sundhedsstyrelsen eller til Justitsministeriet — det ved jeg ikke — fra Apoteker Alfred Benzon, i hvilken der til at begynde med siges, at der eksisterede ikke nogen Strid mellem Professor Fischer og Apoteker Alfred Benzon. Men saa siges der, at „Aktieselskabet „Serpens“ havde gennem sin Repræsentant forhandlet med Firmaet Th. Lose & Co. om de herværende en gros Firmaers Overtagelse af Forhandlingen af „Incitamin“ til Apotekerne. Dette gik ikke i Orden, bl. a. fordi „Serpens“ ikke vilde give den sædvanlige Forhandlerrabat“. Se, her er jo allerede en Antydning, som er let forstaaelig, naar man med nogen Opmærksomhed har fulgt denne Affære. Jeg bruger Udtrykket „Affære“, thi det er ganske karakteristisk, at lidt senere bruger Alfred Benzon selv dette Ord i sit Brev. Paa Grundlag heraf — altsaa af, at „Serpens“ ikke vilde give den sædvanlige Forhandlerrabat til Apotekerne — kom der saa i Apotekerforeningens Organ „Archiv for Pharmaci og Chemi“ en Artikel, der omhandlede Fremstillingen og Handelen med Arkana og

Specialiteter, og paa Grundlag af denne Artikel, hedder det i Apoteker Benzons Skrivelse, angreb et Eftermiddagsblad Apotekerforeningens Formand Alfred Benzon, idet det gik ud fra, at denne Artikel stod i Forbindelse med „Serpens“s ovennævnte Forhandling med Grossisterne. Al Tale om Strid mellem Professor Fischer og Apoteker Benzon er saaledes ganske grebet ud af Luften, hedder det. Først siges der, at Archivets Artikel var skrevet af Tidsskriftets ansvarlige Redaktør, og Forhandlingerne med Grossisterne og „Serpens“ var paa det Tidspunkt end ikke bekendt for Apoteker Benzon, der saaledes stod ganske udenfor Affæren. Der har altsaa været en Affære, men den er naturligvis foregaaet bag Kulisserne, og derom er det jo ikke muligt at faa noget at vide. Men ulden er Historien, det fremgaar bl. a. af en Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen til Justitsministeriet. Det siges heri, at Sundhedsstyrelsen har faaet Brev fra Professor Fischer, hvori der staar, at „som Svar paa Sundhedsstyrelsens Skrivelse af Gaars Dato skal jeg herved tillade mig at meddele, at Sammensætningen af „Incitamin“ findes offentliggjort i Ugeskrift for Læger Nr. 49 1920“. Lidt senere i Skrivelsen staar der, at Formanden for Sundhedsstyrelsen en Gang i Sommer blev ringet op af en Journalist fra „Social-Demokraten“, der spurgte, om Receptpaabudet ikke kunde ophæves, og Sundhedsstyrelsens Formand har da forestillet ham, at Receptpaabudet var nedlagt, „fordi Fremstilleren af Præparatet, hvis Natur og Fremstillingsmaade ikke var helt offentliggjort, havde fraraadet det“. Det er nu en lidt underlig Forklaring, thi for det første siger jo Professor Fischer, at han har offentliggjort Sammensætningen af „Incitamin“ i Ugeskrift for Læger Nr. 49, og derefter siger Sundhedsstyrelsens Formand, at Fremstillingsmaaden for „Incitamin“ har ikke helt været offentliggjort. Men i et Særbtryk af „Ugeskrift for Læger“ omhandles der paa 12 Sider ikke noget som helst andet end Sammensætningen af „Incitamin“. Jeg skal, fordi jeg nødvendigvis maa forkorte denne Debat, kun sige, at efter at Professor Fischer paa et givet Tidspunkt har udtalt et Ønske om, at „Incitamin“ kun maa udleveres mod Recept, har han, da Sagen blev rejst her i Tinget, ligesom fundet en udmærket Anledning til at blive fri for den Klemme, som han altsaa efter Skrivelsen havde sat sig selv i. Jeg for mit Vedkommende tror aldeles ikke paa, at Professor Fischer saadan uden nogen som helst Anledning havde ønsket, at hans Saarmiddel